

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้มนุษย์มีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันมากขึ้น และในการติดต่อสื่อสารนั้นก็จะต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ดังที่ เฟรด จี วอลคอตต์ (Fred G. Walcott)¹ กล่าวว่าภาษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการศึกษ การค้นคว้า ช่วยในการเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ

การที่มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อสารกันนี้ มนุษย์อาจจะใช้ทักษะต่าง ๆ กัน อันได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่แสดงออกซึ่งภาษา แต่ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นี้ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด จะเห็นได้จากชีวิตประจำวันของเรา เราจะต้องใช้ประโยชน์จากการอ่านมาก เช่น การอ่านป้ายประกาศโฆษณา ป้ายรถประจำทาง หนังสือพิมพ์ สลากยา รายการอาหาร ฯลฯ นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยให้เราได้ความรู้ต่าง ๆ มากมาย ทั้งด้านการศึกษาและอาชีพต่าง ๆ

อัลเบิร์ต โจซิอา แฮริส (Albert Josiah Harris)² ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านที่สำคัญที่สุด เพราะการอ่านคือเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งความรู้ ความคิดต่าง ๆ ทุกแขนงและทุก

¹ Fred G. Walcott, "Language and It's Function in Life," Children and Language Arts, (New York: Prentice-Hall, 1955), p. 41.

² Albert Josiah Harris, How to Increase Reading Ability, A Guide to Development and Remedial Methods. 3rd, ed., (New York: Longman Green, 1956) p. 4.

สาขาวิชา เช่นเดียวกับ อูบล เริงสุวรรณ¹ ได้เน้นถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญ และเป็นพื้นฐานในการเรียนของนักเรียน ไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดก็ตาม ต้องอาศัยทักษะการอ่าน หากมีความถนัดในทักษะนี้เป็นอย่างดี การเรียนจะเกิดผล ครูควรได้เน้นความสำคัญในเรื่องนี้ให้มาก

ปัจจุบันโลกได้เจริญก้าวหน้าไปมาก เรามีได้มีการติดต่อสื่อสารต่อกันเฉพาะคนที่พูดภาษาเดียวกันเท่านั้น แต่เรายังต้องติดต่อสื่อสารกับคนที่ใช้ภาษาอื่นอีกด้วย คนไทยมีโอกาสดูได้ใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ดังที่ พจน์ น้อยแสงศรี² ได้กล่าวว่า ในบรรดาภาษาต่างประเทศที่ใช้อยู่ในประเทศไทย ภาษาที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ ภาษาอังกฤษ เราจะเห็นได้ว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษเขียนประกอบตามป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อเครื่องใช้ต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้ที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ก็เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ เพราะในบรรดาภาษาต่าง ๆ ภาษาอังกฤษได้เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นภาษาสากลของโลก³ นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังได้ถูกบรรจุเข้าในหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยอีกด้วย

¹อูบล เริงสุวรรณ และคณะ, หลักการสอนและวิธีสอนวิชาเฉพาะ (กรุงเทพมหานคร, สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2509), หน้า 32.

²พจน์ น้อยแสงศรี, ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม, (กรุงเทพมหานคร: ศรีเมืองการพิมพ์, 2525), หน้า 215.

³George E. Delury, ed. The World Almanac and Book of Facts 1979. (New York: Newspaper Enterprise Association, 1979), p204.

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524¹ ได้กำหนดจุดประสงค์หลักไว้ 4 ประการคือ

1. ให้มีพัฒนาการในด้านความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ
2. เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน
3. ให้มีพัฒนาการในการอ่านและฟัง เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอและเพื่อพัฒนาความรู้ลึกลับลึกคิด
4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

จากจุดประสงค์หลักของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนปัจจุบันจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ซึ่งการหาความรู้นี้จะต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของผู้ใดหาความรู้ การเรียนไม่ว่าจะอยู่ในระดับไหนหรือวิชาใด ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ตาม ล้วนแต่จะต้องอาศัยการอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น ดังคำกล่าวของ ลอเรนซ์ อี ฮาฟเนอร์ (Lawrence E. Hafner)² ที่ว่าการอ่านสามารถทำให้คนฉลาดขึ้น และมีความคิดที่กว้างขวางขึ้นในหลาย ๆ ด้าน

¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์การพิมพ์, 2523), หน้า 40.

² Lawrence E. Hafner, Development Reading in Middle and Secondary Schools: Foundations, Strategies, and Skills For Teaching. (New York: Macmillan Publishing Co., Inc., 1977), p. 4.

พรพรรณ ศิริจรรยาวงศ์¹ ได้กล่าวว่า การอ่านที่นับว่ามีคุณประโยชน์และเป็นสิ่งที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนให้ทักษะเพิ่มขึ้น ก็คือ "การอ่านเพื่อเข้าใจความ" เพราะถ้านักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องก็จะได้รับความรู้จากการอ่านอย่างเต็มที่ และจะทำให้การเรียนวิชาอื่น ๆ บังเกิดผลดีตามไปด้วย

นอกจากนี้ แอล อาร์ วิลสัน (L.R. Wilson)² ยังกล่าวไว้ว่า นักศึกษาจะอ่านได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการอ่านจะเกิดผลได้ต่อเมื่อมีความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน

เกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านนี้ ได้มีผู้ให้ความคิดเห็นไว้หลายท่าน เช่น นายส์ เอ ทิงเกอร์ (Miles A. Tinker)³ ได้กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญยิ่งของการอ่านทุกชนิด ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งในสิ่งที่อ่าน ช่วยให้เราสามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ฉะนั้นสิ่งที่ควรเน้นที่สุดในการสอนอ่าน ก็คือ ควรจัดให้มีการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก

¹พรพรรณ ศิริจรรยาวงศ์, "การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบแบบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตการศึกษา 11," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

²L.R. Wilson, et. al, The Library in College Instruction, (New York, 1951), p. 254.

³Miles A. Tinker, Teaching Elementary Reading, (New York: Appleton Century Crafts Inc., 1952), p.15.

วิลมา เอ็มมิลเลอร์ (Wilma H. Miller)¹ ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า การอ่านที่ปราศจากความเข้าใจ ไม่ใช่การอ่านที่แท้จริง เป็นเพียงการจดจำคำตามตัวอักษรเท่านั้น

นอกจากนี้ โรเบิร์ต คาร์ลิน (Robert Karlin)² ก็ให้ความเห็นว่า การอ่านที่ดีที่สุดนั้นไม่ใช่ความสามารถที่จะถ่ายทอดคำที่พิมพ์ออกมาเป็นเสียง แต่การอ่านคือทักษะที่ซับซ้อนที่แต่ละคนใช้เพื่อให้เข้าใจความหมายจากสิ่งที่พิมพ์อยู่

ฉะนั้น ความสามารถในการอ่านหรือความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง จึงเป็นสิ่งสำคัญในการนำไปสู่ความก้าวหน้า และผลสำเร็จในการเรียน และครูควรจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ ครูควรจะต้องสนใจในพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มาก อังเซ็น เกอร์ทรูด เอช ฮิลเดรธ (Gertrude H. Hildreth)³ ได้กล่าวไว้ว่า ครูและผู้ปกครองนักเรียนสนใจความก้าวหน้าในการเรียนการอ่านของเด็กมากกว่าทักษะอย่างอื่น เพราะเป็นสิ่งที่ยอมรับกันว่า ความสำเร็จในการเรียนของเด็กนั้นส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน

การที่ครูจะทราบพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนนั้น ครูจะต้องมีการประเมินผลความสามารถหรือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และเป็นแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาและขบถกพร่องของนักเรียนได้ทันที

¹ Wilma H. Miller, Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Students, (New York: The Center for Applied Research in Education, Inc., 1973), p.173.

² Robert Karlin, Teaching Reading in High School, 2nd ed. (New York: The Bobs-Merril Company, Inc., 1972), p.1.

³ Gertrude H. Hildreth, Readiness for School Beginners, (New York: World Book Company, 1950), p.248.

ลลิตา ฤกษ์สำราญ¹ ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบทางภาษาซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ดังนี้

1. เพื่อพิจารณาถึงความพร้อมของนักเรียนสำหรับเตรียมตัวนักเรียนในโปรแกรมการเรียนการสอน
2. เพื่อจัดนักเรียนให้อยู่ในชั้นที่เหมาะสม
3. เพื่อวินิจฉัยถึงข้อดีและข้อบกพร่องของความสามารถของนักเรียน
4. เพื่อวัดความถนัดในการเรียน เพื่อที่ว่าต่อไปนักเรียนจะสามารถเรียนภาษาได้สำเร็จหรือไม่
5. เพื่อวัดว่านักเรียนจะสามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการสอนได้มากน้อยเพียงใด
6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

เดวิด พี แฮร์ริส (David P. Harris)² ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการทดสอบไว้ข้อหนึ่งว่า การทดสอบเป็นการช่วยวินิจฉัยข้อดีและข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน ดังนั้นครูจึงควรที่จะมีความรู้ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบด้วยตนเองเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แบบทดสอบที่วัดความสามารถหรือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีอยู่มากมาย เช่น แบบให้นักเรียนตอบถูกหรือผิด (True-and-false Type) แบบเลือกตอบ (Multiple-choice Type) แบบให้ตอบเป็นข้อความ (Statement answers) หรือแบบทดสอบโคลง

¹ลลิตา ฤกษ์สำราญ, การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, (ธงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522), หน้า 1-2.

² David P. Harris, Testing English as a Second Language, (New Delhi: Tata McGraw-Hill Publishing Company Ltd., 1974), p. 3.

(Cloze Type) โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการคิดและพยายามหาคำที่เหมาะสมมาเติมในช่องว่างของคำที่ขาดหายไป ซึ่งนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการเรื่องไวยากรณ์ ศัพท์ และมีประสบการณ์จึงจะสามารถทำแบบทดสอบชนิดนี้ได้ กล่าวคือนักเรียนจะต้องอาศัยการระลึกได้ (recall) เพื่อช่วยในการเติมคำ แต่ความจริงแล้ว การจะเข้าใจข้อความที่อ่านนั้นไม่ใช่อาศัยแต่การระลึกได้เท่านั้น แต่บางครั้งนักเรียนก็จะต้องอาศัยการจำได้ (recognition) ด้วย

เอฟ ซี บาแลตต์ (F.C. Balette)¹ ได้กล่าวเกี่ยวกับการระลึกได้ (recall) และการจำได้ (recognition) ในการทำแบบทดสอบว่า การระลึกได้เป็นวิธีหนึ่งที่จะพิสูจน์ว่านักเรียนได้เรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว แล้วยังจำได้มากน้อยเพียงใด ในการวัดก็คือให้นักเรียนท่องหรือบอกให้ฟัง ถ้าเป็นข้อสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนก็มักเป็นข้อสอบแบบอัตนัยหรือการเติมคำ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนระลึก (recall) และเขียนตอบว่าได้เรียนรู้อะไรไปบ้าง แต่บางครั้งการที่นักเรียนไม่สามารถระลึกสิ่งที่เรียนได้นั้นมิได้หมายความว่า เขาไม่สามารถจะจำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้ แต่เขาไม่สามารถบอกได้ทันทีอาจจะเป็นเพราะยังไม่มีประสบการณ์เท่าใดนัก ความสามารถในการสรรหาคำมาเติม และการเขียนตัวสะกดก็ยังไม่เพียงพอ แต่ถ้าเขาได้เห็นเขาจะจำได้ นั่นคือเขาใช้การจำได้ (recognition) ซึ่งการจำได้นี้ก็ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนด้วย

x ในปัจจุบันนี้ได้มีผู้คิดแบบทดสอบที่จะนำมาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านโดยเน้นเรื่องการจำได้ไว้หลายท่าน ได้แก่ ดี พอร์เตอร์ (D. Porter)² และ วีเบคกา เอ็ม วาเลตต์

¹ F.C. Balette, Remembering: A Study in Experimental and Social Psychology, (New York: Cambridge University Press, 1932).

² D. Porter, "Modified Cloze Procedure: A More Valid Reading Comprehension Test," English Language Teaching Journal, 30 (January, 1976): 151-155.

(Rebecca M. Valette)¹ ซึ่งได้นำเอาแบบทดสอบโคลงมาดัดแปลง โดยการนำเอาข้อความมาตัดออกทุก ๆ ระยะคำที่เท่ากัน แล้วให้เลือก 1 ตัวเลือกจาก 4 ตัวเลือกที่ให้ไว้ในแต่ละช่องว่าง แบบทดสอบนี้คือแบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงชนิดสี่ตัวเลือก (Multiple-Choice Modified Cloze Test)

ต่อมา อีแวน เค พรอพส์ จูเนียร์ (Ivan K. Propst, Jr.) และ ริชาร์ด บี บาลดอฟ จูเนียร์ (Richard B. Baldauf, Jr.)² ได้นำแบบทดสอบโคลงมาดัดแปลง โดยนำเอาข้อความมาตัดทุก ๆ ระยะคำที่เท่ากัน แล้วเว้นช่องว่างไว้แต่ให้กลุ่มคำไว้ให้เลือก โดยคำหนึ่งจะใช้ได้เพียงครั้งเดียว ซึ่งแบบทดสอบนี้คือ แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงชนิดจับคู่ (Matching Modified Cloze Test) เขากล่าวว่า แบบทดสอบชนิดนี้เป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในชั้นเริ่มเรียน และยังคงอยู่ในระยะพัฒนาทักษะการใช้ภาษา (language production skills) ในการทำแบบทดสอบชนิดนี้นักเรียนจะต้องใช้ความเข้าใจอย่างมากเพื่อจะเลือกคำตอบที่เขาพอใจ และทำให้ข้อความที่อ่านมีใจความสมบูรณ์ถูกต้องที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นแบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงชนิดจับคู่ยังเป็นแบบทดสอบที่วัดทางดานการจำได้ และง่ายต่อการตรวจให้คะแนน

สำหรับแบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงทั้ง 2 ชนิดคือ แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงชนิดสี่ตัวเลือก และชนิดจับคู่ยังมีผู้นำมาใช้ในการวัดความเข้าใจในการอ่านน้อยมาก เพราะแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้เพิ่งจะถูกนำมาใช้เมื่อไม่นานมานี้ กล่าวคือ แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงชนิดสี่ตัวเลือกเริ่มใช้ในปี ค.ศ. 1976 และแบบทดสอบโมดิฟายด์โคลงชนิดจับคู่ เริ่มใช้

¹ Rebecca M. Valette, Modern Language Testing, 2nd. ed.

(New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1977), p. 214.

² Ivan K. Propst, Jr., and Richard B. Baldauf, Jr., "A Psycholinguistic Rationale for Measuring Beginning ESL Reading with Matching Cloze Test," RELC Journal, 12(1979): 85-89.

ในปี ค.ศ. 1978 เพราะฉะนั้น จึงยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าใดนัก และในวงการศึกษายังไม่มีผู้ใดศึกษาผลระหว่างการไ้แบบทดสอบทั้ง 2 ชนิดนี้ ในการวัดสัมฤทธิ์ผลความเข้าใจในการอ่านว่าแตกต่างกันหรือไม่

แต่จากการศึกษางานวิจัยของ กัลยา กาญจนภรณ์¹ เกี่ยวกับแบบทดสอบโมติฟายด์โคลชชนิดสี่ตัวเลือก ผลปรากฏว่า แบบทดสอบชนิดนี้สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นเรียนได้

ฉะนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้หนึ่งที่ได้ประสบปัญหาเรื่องการอ่านของนักเรียน เช่นเดียวกับครูคนอื่น ๆ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างการไ้แบบทดสอบโมติฟายด์โคลชชนิดเลือกตอบและชนิดจับคู่ว่าผลแตกต่างกันหรือไม่ ถ้าผลไม่แตกต่างกันก็จะสามารถนำวิธีการทั้งสองชนิดนี้มาใช้แทนซึ่งกันและกันได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างการไ้แบบทดสอบโมติฟายด์โคลชชนิดสี่ตัวเลือก และชนิดจับคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สี่ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ ในโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยไ้แบบทดสอบโมติฟายด์โคลชชนิดเลือกตอบและชนิดจับคู่เท่านั้น

¹กัลยา กาญจนภรณ์, "การเปรียบเทียบวิธีโคลชแบบเติมคำและแบบเลือกตอบในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ (ม.4) หลักสูตร 2524 ในโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาตัวแปรทางเพศ อายุ ระดับสติปัญญา สุขภาพ หรือปัญหาอื่น ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน
4. แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อสอบที่มีความเชื่อถือได้

สมมติฐานในการวิจัย

สัมฤทธิ์ผลในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลชชนิดสี่ตัวเลือกและชนิดจับคู่ให้ผลไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้เลือกวิธีการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลชชนิดสี่ตัวเลือกและชนิดจับคู่
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. เป็นแนวทางในการศึกษาและค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบในการวัดความสามารถด้านอื่น ๆ

คำจำกัดความ

1. แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลช หมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตัดคำออกจากข้อความทุกคำที่ 8 แล้วให้ตัวเลือกแกผู้อ่านเพื่อเลือกมาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับคำเดิม เพื่อให้ได้ข้อความที่สมบูรณ์
2. แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลชชนิดสี่ตัวเลือก หมายถึงแบบทดสอบโมดิฟายด์โคลชที่ให้ตัวเลือก 4 ตัวเลือกลงในช่องว่างที่ตัดออก แล้วให้ผู้อ่านเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้เพื่อให้ใจความสมบูรณ์

3. แบบทดสอบโมติฟายด์โคลชชนิดจับคู่ หมายถึงแบบทดสอบโมติฟายด์โคลชซึ่งให้ตัวเลือกเป็นกลุ่มไว้เหนือข้อความที่อ่าน ผู้อ่านเลือกคำตอบจากกลุ่มตัวเลือกมาเติมเพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์
4. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึงคะแนนของการทำแบบทดสอบโมติฟายด์โคลชชนิดสี่ตัวเลือกและชนิดจับคู่
5. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องและข้อความภาษาอังกฤษที่ได้อ่าน สามารถเลือกคำตอบในแบบทดสอบทั้งสองชนิดได้ถูกต้องตรงตามความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่าน
6. ข้อความ หมายถึงเนื้อเรื่องซึ่งเลือกมาแล้วว่าเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ โดยคัดทอนมาให้มีใจความสมบูรณ์ มีความยาวประมาณ 200–250 คำ
7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ในโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย